

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЪ, ЗЕМЛЪДЪЛСТВО И ТЪРГОВИЯ.

ТУРЦИЯ издвужа сѣбѣ събота и голѣмъ листъ, и сѣбѣ вторникъ на малѣкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджилета; вънъ отъ Имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и приплатени. Цисмата за редакціята сѣ подписувать до Н. Геневича, редактора и издателя на вѣстника. Външните изплати отговарять за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става въ Циградъ-Бейоглу, Асман-Меджилъ № 23.

КАКВО ПРАВЯТЪ НАШИТЪ БЪЛГАРЕ.

Ако глѣда челоуѣкъ на работитѣ около себе си, горный въпросъ ще сѣ разрѣши тѣй: българетѣ дѣйсъ не правятъ онова, което трѣба, а вършатъ щото не трѣба. Съ други думы, тѣи спятъ когато трѣба да работятъ и дѣлятъ сѣ когато трѣба да сѣединяватъ.

Мнозина отъ българетѣ, мислятъ, видя са, че като сѣединихъ веднѣжъ желаніята и усилията сѣ за добиваніе на народна черкова и като добихъ тая черкова, дѣйсъ не сѣ иска отъ тѣхъ ни единодушіе, ни успіе, ни помощъ. Черковата е оставена на само себе си, да сѣ устроява ако може, както ще и съ каквото ще.

Че сѣко учреждение има нужда отъ матеріалъ за своето устрѣеніе, помощъ за своето сѣществованіе и че тая нужда бива толкова по голѣма, колкото по общо и по голѣмо е учреждението, това не сѣ зема въ вниманіе отъ голѣма частъ отъ Българетѣ.

Че оставена безъ поддрѣжка, тая черкова може да посрѣдне голѣми затрудненія; че въ никакъвъ случай тя не може да сѣ утвърди и да получи нуждната спѣсѣбъ съдѣйствието и помощта на цѣль народъ, и за това не сѣ помислюва.

Гръцѣтъ сѣ я забиколили и сичко употребяватъ да я срупулятъ; какво правятъ българетѣ? Равнодушествувать и нещѣтъ да знаятъ нищо за ексархіята си.

И това нищо; нѣкои българи правятъ нѣщо повече отъ простото равнодушествуваніе. Въ тѣзи минути на гоненія отъ гръцѣтъ нѣи сѣ дѣлимъ, гонимъ сѣ, мразимъ сѣ, караме сѣ и показваме сичката слабостъ на свѣта.

Тѣкмо тогава, когато ни е потребно пѣлно единодушіе, нѣи показваме раздвоеніе. Сички искаме Ексархіята да отбѣгне посегнуваніята на патриаршіята; нѣи нѣкой не мисли, че тая сила тя ще почерпне само въ народа, въ неговото стегнато сѣединеніе въ нея, въ неговата поддрѣжка. Какво ще направимъ ексархіята, ако тя не знае расположеніята на народа или ги знае, нѣи не сѣ такъвизи, които можѣтъ да ѣи придадѣтъ сила? Какво ще направимъ тя, ако до нея дохождѣтъ слухове отъ епархіитѣ, че българетѣ сѣ дѣлятъ, варатъ сѣ, слушатъ гръцѣтъ хитри и злонамѣренни внушенія? Въ чіе име ще говори тогава ексархіята и на каквы права ще сѣ основава?

Когато епархіитѣ трѣбаше да бѣжѣтъ сѣсно свързани съ ексархіята и между тѣхъ да има какво-годѣ съгласіе върху общитѣ дѣла, дѣйсъ тѣи стоятъ като чужди и по цѣлы мѣсеци не даватъ за себе си вѣсть. И това правятъ не само епархіитѣ, които нѣмать още владѣщи; то сѣ прави и отъ епархіитѣ, които сѣ получили своитѣ владѣщи.

Приказва сѣ че самоковскѣта епархіа сѣ е прѣнесла чакъ въ Великий Океанъ и никаква вѣсть не може да пристигне отъ нея. Какъ стоятъ сѣ владѣщата сѣ, какъ отивать работитѣ ѣи, това е неизвѣстно никому въ Циградѣ и по вънъ. Безъ да дава за себе си вѣсти, безъ да вѣдѣе на ексархіята матеріална помощъ отъ редовнитѣ черковни приходи, може ли ексархіята да говори въ името на тая епархіа и да бѣе силна съ нейната нравствена и вещественна поддрѣжка?

Пловдивската епархіа сѣкога сѣ е отличавала съ родолюбіето си и съ жертвитѣ сѣ по черковный въпросъ; дѣйсъ и тя мѣчѣ и сѣ нищо не показва, че е здрава и че работи. Видя са, въ нея въпроса състоялъ само въ това — да сѣ добіе свой владѣща. Казуватъ, че дѣло Панаретѣ още не е писалъ на Ексархіята. Истинна ли е?

Нѣи разбираме че Н. Прѣосвященство има много работа; нѣи и поддрѣжаніето на тѣсни сношенія съ ексархіята е работа, и отъ по важнитѣ даже. Помощъ отъ редовнитѣ черковни приходи отъ Пловдивъ не сѣ проведени, видя са, за това, защото епархіята е смѣсена и мѣчно сѣ прибира владѣщията. Нѣи само тая епархіа ли е смѣсена? Нѣи виждаме и други смѣсенни епархіи да сѣ изпълняватъ длѣжноститѣ, ако не напълно поне въ прѣдѣлитѣ на възможното дѣйсъ за дѣйсъ.

Ако има епархіоти непокорни и съмнителни, сичкатъ ли сѣ такъвизи? Добритѣ българи не явѣжѣтъ другитѣ да изпълнятъ една длѣжностъ, та че тогава да ѣи изпълняватъ и тѣи. Зарадъ нѣколко смѣсенни и съмнителни села цѣлата епархіа не може да забравя своитѣ длѣжности.

Отъ Нишѣ нѣма ни нравствена ни вещественна помощъ, защото епархіотитѣ сѣ раздѣлени и владѣщата не може да говори въ тѣхно име и да събира черковнитѣ приходи. Тѣи казуватъ нѣкои и колкото за дѣла Виктора змать право, защото наистина той познае въ чіе име та говори, когато между епархіотитѣ нѣма единство. Нѣи не разбираме този языкъ само за епархіотитѣ. Защо сѣ дѣлятъ въ туй врѣме? Ако е за владѣщата, тѣи можѣтъ да разберѣтъ, че друго сѣ лицата, друго общитѣ нужди и длѣжности. Малѣкѣтъ недоволства отъ едно лице трѣба да замѣчавѣтъ прѣдъ общій интересъ, прѣдъ общенароднитѣ работи, и недоимнитѣ отъ владѣщата не трѣба да забравятъ длѣжноститѣ сѣ къмъ ексархіята, къмъ народната черкова. Тѣи трѣба да сѣ държатъ яко о народа и безъ ползваніе да сѣ плащатъ помощитѣ на черковата, ако нежѣтъ да бѣжѣтъ Българе.

Въ Кюстендилѣ работитѣ отивѣтъ още по зѣлъ, за срамъ на българскѣи народъ и за зло на народнитѣ ни работи. Защото

на гръцѣи владѣща изволявало да стоя въ Кюстендилѣ зарадъ нѣколко цинцари, българетѣ въ епархіята трѣбало да спрѣтъ народнитѣ работи и голѣмата частъ отъ тѣхъ да сѣ поведе поддрѣжѣтъ гръцѣтъ, безъ да помисли за злото, което причинява на себе си и на народа съ своето дѣленіе, съ своето неумѣстно поведеніе. Тѣи българи не жѣтъ да разберѣтъ, че тѣхното добро е въ сѣединеніето съ братіята нѣи въ изпълненіето на длѣжноститѣ нѣи къмъ народа и черковата. Тѣи не искатъ да чуѣтъ, че друго искатъ гръцѣтъ, другѣтъ е нашето добро. Владѣни на внушенія неприѣтели, нѣи българи сѣ дѣлятъ отъ цѣлото общество на своитѣ единоплеменници, безъ да сѣ помислятъ че съ това дѣленіе повреждѣтъ не само епархіалнитѣ работи, не само общитѣ сѣ заведенія, нѣи и сами себе си, защото какво можѣтъ направитъ сами вънъ отъ обществото, отдѣлени отъ народа си? Отъ глупавото дѣленіе сѣкога е излязло зло за двѣтъ страны; зло ще излѣзе и този пътъ за Кюстендилѣи и за сички българи, които сѣ дѣлятъ отъ народа си и отъ черковата му. Живота и силата на самитѣ епархіи и на ексархіята е въ сѣединеніето, въ взаимната поддрѣжка, въ изпълненіето на взаимнитѣ длѣжности. За гръцѣтъ може да е полезно нашето раздѣленіе, нашата слабостъ; нѣи нѣи трѣба да знаимъ това и да избѣгваме злото. Като помнимъ, че друго нѣщо сѣ лицата, друго общій порядѣкъ и общото добро, нѣи трѣба да направимъ сичко за установеніе и укрѣпленіе на порядѣка и, откакъ сѣ устроимъ и засилимъ, сѣ лицата е лесно да сѣ расправимъ. Лицето на дѣла Кюстендилскѣи или на дѣла Нишскѣи малко значи прѣдъ цѣлый строй на народнитѣ нужди, за да забравяме зарадъ това лице послѣднитѣ, сирѣчь нуждитѣ. Търсете порядѣка, въ който е съгласіето и силата, че сичко друго е лесно. Като забравяме порядѣка и тѣпчемъ доброто си; като сѣ вадимъ очитѣ единъ на други и даваме на неприѣтелитѣ сѣ сила надъ насъ: сѣи има право да ни каже, че не разбираме и не вършемъ онова, което трѣба и което е полезно.

До колкото знаимъ, отъ българскѣи епархіи само Търновската и Доростодочервенската поддрѣжѣтъ колко-годѣ Ексархіята. Осѣвѣтъ нравствената помощъ, която тѣи подаватъ като държѣтъ стегнати сношенія съ ексархіята, тѣи сѣ подали вече и значителни матеріални помощи.

Такъвизи е състояніето на българскѣи работи, до колкото ги познаваме. То е отъ естество твърдѣ малко насърдително.

ДВѢ ДУМЫ ВЪРХУ ПРАВОСЛАВІЕТО.

Истинна божественното ученіе бѣсна по сичкий свѣтъ, и сѣи май жѣлъ на

свѣта поче да са наслаждава отъ божественитѣ му зары. Нѣ, както казахмы по горѣ, **человѣцитѣ** не сж въ еднаква мѣра на ума, не сж обладали отъ едни и сжши страсти, не сж наклон и на едни и сжши желанія, за туй и христовото учение начна да са гълкува на разны шарове; Божественното Евангеліе — вѣщата на спасителното учение — поче да са раздѣрва на разны значенія; волята на спасителя са обрѣна въ воля на по силный и по могущественный, и тѣй най послѣ и християнската вѣра, по волята и хотеніето на разны дѣйцы, раздѣли са на толкова разны секты, и евангеліето достигна да бѣде книга адетъ юзериме въ черковитѣ.

Тѣй като са разчлени християнската вѣра, попытай сега: кой е крѣтъ и кой е правъ; кой държи право значеніето на християнското учение и кой криво? Ще намѣришъ че сѣкы иска да каже: «азъ право — а ты криво.» сѣкы иска да каже: «азъ съмъ първы въ рай, а ты не.»

Отъ туй, и най православитѣ, за да излѣзѣмъ по горѣ отъ сичкитѣ други отдѣленія на християнската вѣра, и за да покажемъ че най право ний исповѣдвамы христовото учение, давамы си титлата: православны, и съ туй мислимъ, че ний най право слѣдвамы спасителя Христа, и, че първы ний ще са слобѣмъ съ вѣчното блаженство.

Добро нѣщо! Титлата, която носимъ, отлична, нѣ да ли е тѣй както мислимъ и говоримъ, или дѣлата ни сж съвсѣмъ отстранены? — Не. Много противно! много несъобразно.

Думата православіе по значеніето си представлява ны че ний право и непокътнато исповѣдвамы христовото учение, противъ неправото и неистинното исповѣданіе на сичкы други неправославны народы. Тука ми е много жално, защото не могъ да си достѣня и да позная въ какво състон православіето?!

Истина, че св. евангеліе у насъ писмено си е непомѣнено, и правилата и уставитѣ на святитѣ вселенскы и частны съборы не сж такыва, които да противорѣчатъ на православіето. Нѣ работитѣ и вържежа на живота ни въ вѣроисповѣдно отношеніе каквыто сж, каратъ ма да са чюдя на това православіе, и то ма е принудило да исповѣдамъ истинната спорѣдъ смиренного си мнѣніе.

Православіе и Христу послѣдованіе ли е това, дѣто патріарситѣ безъ да са погрыжатъ ни най малко въ истинното управление на вѣвѣреното имъ отъ Христа стадо, ограничаватъ длъжноститѣ си само въ матеріаленъ свой интересъ, а за сичко друго не шѣтъ ни да знаятъ? Православіе ли е това дѣто владыцѣтъ по примѣръ и волята на свонѣтъ господари вършатъ, сякво противоевангелскы, и противъ прѣданията на св. отцы. Дѣто градоветѣ и сѣдѣта ни сж изпълнены съ безкнижны и за нищо не достойны священники? Православіе ли е това, дѣто владыцѣтъ за да си удържатъ властѣта надъ простый народъ, и да можатъ да го събличатъ, не сж прегледали до сега какво священноблѣстувана священника, и какво и какъ го почита стадото му? Дѣто священника са нарича отъ стадото си простѣ ратай, и уваженіето му е равно съ единъ простѣ просѣкъ? Дѣто селянина сѣди и управлява священника ко-

га и какво да прави? Православіе ли е това, дѣто черковитѣ ни нематъ никакъвъ матеріаленъ и мораленъ урѣдъ? Дѣто божитѣ храмове сж са обрѣнали на явны механы и готварницы, вжтрѣ софры отъ разны ясія и нигя са полагаатъ, и дѣто священника въ една рѣжа държи грѣбѣшка а въ другата рѣжа ибричето съ ракия? Православіе ли е това, дѣто народа не знае кой день празнува и какъ да празнува, и кой не? Дѣто въ недѣля са работи, а на бѣдинѣ, мишѣтъ и не знаятъ кой день са празнува въ механата? Дѣто народа машиниално знае само да са прѣвъ крѣсти (и то за какво са крѣсти не знае) а една молитва отъ три думы не знае? Дѣто на рѣдѣ листи, а защо и какъ листи не знае? Православіе ли е това, дѣто народа не направи елики парастасъ или една литургия за умѣлытъ, или не дава 20 пары за училище и за черкова за споманѣ на умѣлытъ, а за вѣтъра потропява 200 и 300 гроша, да прави софры на комшинѣтъ и родиникѣтъ си въ мыслъ че приноси поща на усоникѣтъ? Православіе ли е това, дѣто новечето отъ наникѣтъ священники безъ да имать ни най малко извѣстіе поне отъ прочитъ, оставятъ са да срамѣтъ вѣрата ни съ дѣвотията си? Дѣто такыва шарлатаны са пушатъ по просія, да ходятъ да биличатъ простый народъ, и да го выжкватъ още въ суевѣрія и заблуденіе? Дѣто попа като има по рече да плати на владыката, нема кой да го дѣри какво знае и какво работы? Дѣто попа мѣсто да бѣде солъ на света и свѣтъ на тѣмнината, той има нужда отъ солъ и отъ свѣтъ? Дѣто попа знае да земе 12 гроша на вѣнчываніе и отвара си очитѣ за тѣхъ, а що е вѣнчываніе, самъ не знае? Дѣто той машиниално извършува сичкы святы таинства, безъ да има ни най малко извѣстіе отъ тѣхъ.

Сичко до тука казано и още безбройны такыва нѣща не сж православіе, ами голъ е есе емо криво православіе. Тѣ сж противны на Христа и на неговата божественна воля. Тѣ мѣсто добро — зло докарватъ на човѣчеството, и най послѣ слѣдствіето ще му докара голѣма пропасть. Ще доде врѣмѣта такыкато нѣща пѣхъ наваратъ народа да мисли съвсѣмъ другояче за вѣрата и православіето, а тогѣва ще бѣде съвсѣмъ кѣсно да са удържи православіето въ православіе, и вѣрата тѣй както си е.

За да са предвари това зло, до сега нѣто са е мислило, што нѣкъ е било възможно да са помисля, защото главата на черковата е имала съвсѣмъ противны намѣренія, та ти не е давала никому да помисли за такова нѣщо. Нѣ, слава Богу, милостивый Богъ, който забавя нѣ не забравя, умкостивши нашитѣ владытели, и динѣтъ на Султанъ Абдулъ Азиса (когого Богъ да поживи на много години) бидохъ за насъ, Българетѣ, най честиты, защото той по край другитѣ милости, съ които ни повседневно обсища, оттирва ни и отъ гнѣбѣното за насъ владычество на фенерската патріаршія, и ни даде пълна свобода да управлявамы черковата си сами, споредъ както Христосъ заповѣда.

Какво пространно и трудно полприце! каква мѣчина и тѣжка работа са отвара днесъ на онѣзи, които приематъ участіе въ това ново черковно управление! Дѣтѣ са чѣка отъ тѣхъ работа, и такава работа,

която е по тѣжка и отъ работата на оногova, който иска непохожимъ гора въ градина да преобрѣне.

каково трѣба да изправятъ тѣ, за да може да трѣгне работата въ добъръ рѣдъ?

Най главното и най спасителното кое-то трѣба да са зорѣни въ черковното наше прѣвобразованіе е: да са унитожѣни простото, неспособното и вредителното още священство, а да са нарѣди такова священство, което да е въ способностъ да употребява истинскы словесното христово евангеліе, и като го отвърне съ свонѣтъ истиннохристиянскы проповѣди отъ суевѣріята и заблуденіята, да го управи въ правия и благополучитѣнъ рѣдъ.

Инакъ, ако са остави пакъ истото священство; ако са даде предѣла на шарлатанитѣ, а вреднитѣ не са въспиратъ отъ намѣреніята имъ, то ще си бѣде ескы хамамы, ескы тасѣ, и то ще докара най послѣ народа да помисли че вѣрата е единакъ простѣ обичай, и отъ нея не произлиза нищо.

За да са разясня най послѣ, казвамъ че черковното управление трѣба добръ да видѣни въ работитѣ на священството; шарлатаніята да испѣди; неправдата да изгони и на просвѣтата пѣтъ да даде, ако иска да го ублажава народа истинскы, и да му бждатъ посвятены думитѣ «таковъ намъ подобаше архіерей.» — Попъ Кръстьо Недковъ.

НОВИНИ ОТЪ ЕНИ-ЗАГРА (*).

Търновскый Иларіонъ пристигна въ града ни на 10-й того. Той са посрѣщна съ не малко ентузіазмъ, както сичкитѣ наши владыцы по българскитѣ градове. Като виждаше населеніето, че са удостоява да са посѣти съ единъ отъ народнитѣ страдалцы по черковный вѣпросъ, като ождѣаше такъвъ единъ народенъ свой архипастыръ въ срѣдината си, сѣкый може да си прѣдстави радостѣта и въсхищеніето, съ които той са посрѣщна, още повече, като са надѣваше да че нѣколко насърдителны думы было кѣмъ училища, было кѣмъ други общественны работы. Съ такыва надѣжды са хранеше и покоеше населеніето, като о-чѣкаше дѣла Иларіона; съ такыва мисли пакъ то го и посрѣщна. Обаче сичкитѣ тѣзи сладкы надѣжды были само едно мечтаніе: нищо на дѣло не са показва.

Познато е рече на сичкы желаніето на тукашното населеніе за да са присѣдѣни черковно на Сливенъ, както що е и политически. Това желаніе на населеніето е общо, безъ исключеніе, можѣ да кажи. Съ това желаніе са вѣдушевяваше и при дохожданіето на дѣла Иларіона, комуто и прѣдстави своето покорно моленіе, за да му са дозволи да са присѣдѣни Ени-зарската

(*) Най прѣдѣтъ три писма отъ този градъ, ерешу дѣла Иларіона Търновскый; ний похваляе само едното отъ тѣхъ, ет пѣтъ да са попра-вятъ работитѣ ако сж истинскы. Нѣ ний немо-жемъ да не забѣлжимъ и правилѣта на писмопѣ-сѣтъ, дѣто укорѣва дѣла дѣламы че възра-дѣтъ да са чѣто на българскы въ черковата. Дѣ-то вѣнчѣе е въ правото си като добръ и ра-зуменъ пастыръ. Славянскый языкъ е употребѣ-тъскый языкъ въ черковитѣ службы и нѣмамо право да некамы замѣненіето му съ българскый языкъ. Сичко ко-то можемъ да искамъ разумно то е да са заляжѣтъ священникѣтъ ни да даватъ тълкованіе на българскы отъ прочетеното омы-отъ апостола, было отъ евангеліето. — Р.

от нумера вече изтеглени на пиянство. Сщо се виждаха да са продават тук и промеси от чуждите засми съ премии и на града Букурещ. Высоката Порта, като са извести за тѣзи пѣдъ чрезъ министерството на полицията, съобщил на тога по-свѣдѣното нужднѣтъ заповѣди шото да се земаатъ приличнѣтъ мѣрки за да са тури край и да са възбрани поповненіето на тѣзи нарушенія на закона.

— Ръ Сѣдненинѣтъ Шата въ Америка сѣ са издавали прѣвъ миналата година 6462 журнала, отъ които 507 са издавали ежедневно; 105 три пѣти въ недѣлата; 110 два пѣти, 4750 единъ пѣтъ, 91 два пѣти въ мѣсеца, 685 единъ пѣтъ въ мѣсеца, 4 на двата мѣсеца веднажъ, 55 на трѣтъ мѣсеца веднажъ, 663 журнала пѣмѣ по-вече отъ 5000 сложностователи.

— Парижъ прѣвъ 1872. Много хора мисляхъ, че подиръ пораженіето на Франция отъ Прусія Парижъ ще изгуби своето прѣбно значение и че центра на европейската политика и на модѣтъ ще са прѣнесо другадъ; тѣзи хора са изгважъ, защото Парижъ е запазилъ и своята дѣятелностъ, и своята трговия и своето движение. Нѣтъ заемаме отъ Парижъ нѣтъ мѣсяцо сѣловъ нѣколко статистически свѣдѣнія за този великогнѣтъ градъ. При сичко че неприятелискѣтъ топова го повредиха, при сичко че страшната комюна из гори глѣма часть отъ него, този градъ запазва своето великогнѣтъ и своето обаяніе надъ чуждѣ-страница.

Парижъ заедно съ прѣдмѣстїята заглави едно пространство отъ 7802 гектара. Кѣщи има 59500, между които има и такызи, които по-мѣстятъ цѣла махала. Улицы засадени съ дръвѣта и наземени за разходка има 167, улицы за съобщеніе 2012, освѣтъ затворенѣтъ, набрѣжны буляри 55, мостове 28.

50 хиляди кола за разходка, за товаръ и за прѣвозаніе ерѣстосватъ по улицѣтъ и ежеготно убиватъ 135 души и рѣняватъ 1200. Освѣтъ това нѣколко параходи постоянно прѣвозятъ жителѣтъ по Сенъ. На 1866 жителѣтъ на Парижъ были 1,825,274; на 1872 тѣи были 1,799,250 души. Това намаленіе е станало въ врѣмето на обсада на Парижъ, когато 40470 души изврѣли отъ лишеніа.

Срѣднѣто потребленіе на жителѣтъ едно възъ друго иде както слѣдва:

Единъ человекъ испива въ годината вино литры 196; ракия литры 7; бира литры 18; мѣсо изила на день 58 драма; хлѣбъ 125 драма; за пютіонѣтъ дава около 7 франга. Вода харчи сѣкъ жителъ 156 литры.

Улицѣтъ са чистятъ отъ компани, които плащатъ на града голѣми сумы, за да иматъ право да събиратъ кака и като отбѣратъ отъ него кнѣгѣтъ, прѣцалѣтъ и коститѣ да го изсыпятъ на полетата и да ги наторяватъ. Само отъ прѣцалѣтъ и кости са зематъ ежедневно 12 хиляди франгы. Улицѣтъ са освѣщаватъ съ въздухообразенъ газъ (въглеродистъ водороденъ газъ) и сичкото освѣщеніе коштува 36 милиона франга въ годината. Сичкѣтъ фенерѣтъ сѣ 35,430, отъ които 1530 са палатъ още съ масло. Фенерѣтъ сѣ газъ коштува на града 93 франга въ годината, а фенерѣтъ сѣ масло 220 франга.

Днесъ Парижъ бѣи 48 театра и залъ за концерты и базове. Доходѣтъ на тѣзи заведенія възлазатъ на година до 20 милиона франгы, отъ които 1,700,000 са устѣжватъ на сиротинителнѣтъ домове. 32 такызи домове прѣгледжатъ ежеготно до 110,000 болны, сакати и слѣбы хора. 78 доктора, 15 хирурга, 17 синцери и много други помощници и волны докторы са грѣжѣтъ за здравіето на града.

110,000 бѣдны получаватъ помощ отъ града; тѣа помощ са възкачва на 23 милиона франга, които сѣ събиратъ отъ частитѣ на града. 7300 луды са помѣщаватъ въ шестъ болници и такоже са поддържѣтъ отъ града.

Въ Парижъ има 165 обществъ за взаимна помощъ, въ които участвоватъ 156,857 души. Капитала на тѣзи дружества, повечето работническы, възлазатъ на 11 милиона франгы, и събира отъ ежемѣсечны взносове нѣтъ много по 2 франга на членъ.

Голѣмѣтъ разности на града са поерѣщатъ отъ приходѣтъ на муниципалитета, отъ налозъ на собственитѣтъ, отъ плащаніята на жителѣтъ, отъ налога на веществата за яденіе и пїаніе, налогъ по 7/10 и отъ много други.

— На този частъ държавный свѣтъ въ Русіа испува единъ проектъ за законъ за възвѣщаніето на задължителната военна служба. Числото на годиннѣтъ които треба да са прекраватъ подъ знамѣтъ е отъ петнадесетъ години, отъ които шестъ години дѣйствиелна служба и деветъ години редициѣтъ. Службата на флотата ще бѣде отъ деветъ години отъ които седемъ въ дѣйствителната служба и двѣ години въ редициѣтъ. Чело флотѣтъ които сѣ освободени отъ единъ комитетъ на университета ще слугуватъ шестъ мѣсеца подъ оружїята. Кѣлкого за редициѣтъ тѣ ще можѣтъ да са повѣкватъ подъ знамѣтъ до възрѣстъ на тридесетъ и шестъ години.

— Писатѣ нѣ отъ Киссуа:

Нашѣтъ гредѣтъ е останалъ много назалъ откъмъ учебна страна. Училищата ни мѣжко и женско сѣ въ пѣлно разстройство. Причината на това разстройство е шѣнѣството което е обзело сичкѣтъ ни хора; та не ги остава да обрѣнѣтъ вниманіе къмъ училищата си. Главный учитель е единъ неукъ человекъ; при сичко това, той управява училищата ни отъ 6 години. Нѣтъ какъ сѣ е задѣржалъ той тѣтъ? Вижте: откакъ е дошелъ тѣтъ, той не е пропустѣлъ нити една вечеръ да не са събере съ чорбаджитѣ ни оладжѣкъ за да пѣе съ тѣхъ пѣснѣтъ: безъ него не са нѣ нити една чапѣ нити са дара зѣфетъ: той трѣбува да са назира и на едното и на другото. Тѣтъ този учитель е станалъ днѣсъ чорбаджѣтъ надъ чорбаджитѣ. Хеле откакъ са ожени и откакъ му стѣна кѣмѣтъ черковный ентронъ нашѣтъ недовѣнѣтъ ласкалъ мисли че класурекото училище е нѣгово прїиѣжаніе. Той си играе сега и съ дѣцата и съ самое училище. И цѣлъ седмица да не стѣи въ училището нѣма кой каже да му каже. Нѣтъ подканѣмы нашѣтъ съсѣдени да посетѣтъ своитѣ грѣжи къмъ устройството на училището си, защото жално нѣшо е да оставятъ сѣ небреженіето си на шѣтъ дѣцѣта въ прѣнѣтоа когато сичко ни зове къмъ просвѣщеніе.

— Нѣковъ вѣстникъ бѣха извѣстѣли че кѣ толѣпѣтъ въ Иерусалимъ были обзѣдѣли насилномъ вѣтелемската цѣсѣра. Споредъ свѣдѣнїята което е прїѣла бежигробската комисія въ Цариградъ, тѣзи козна не е точноа.

— Минѣный четвъртъкъ вечерѣтъ генералъ Пѣгнатѣтъ даде едно дипломатическо угощеніе на което бѣха прїиѣзѣли великий везиръ, нѣковъ выскы чиновники отъ Порта и мѣнѣма отъ чуждѣтъ посѣлѣннѣтъ.

— Споредъ арменскѣтъ вѣстникъ «Оракиръ» единъ арменецъ отъ Цариградъ измѣрилъ единъ новъ видъ кола за трамванѣтъ, съ които неможѣли да ставатъ подобны прѣклоненія какыто сега ставатъ по пѣтъ на трамванѣтъ съ сегашнѣтъ имъ кола. Направенѣтъ опыты сѣ новѣтъ кола были твърдъ задоволителны.

— Минѣлата сѣбота трима работници открили при Шикъ, като копѣли земята, едно голѣмо око-ко което са натрупили за да го испитѣтъ по-лесно. Слѣтъ като го обрѣли отъ стѣа страна, единъ отъ тѣхъ началѣтъ да го испраздѣа съ едно ноже. Като върѣлъ много ножего въ устѣта на голѣмото, барута са запалилѣ и голѣмото избухнало. Най раненѣтъ отъ тримѣта работници е онзи коѣтъ върѣлъ ножего: лицето му и рѣцѣтъ му ужасно изгорѣли: едно парче отъ голѣмото му махнало горната пѣтъшка. Кѣлкого за двѣмѣта други и тѣ са наранили нѣтъ толкова силно. Тримѣта ранени са занесли на царската болница.

— Жителѣтъ на Еренкой при Каджѣный бѣхъ отворили напѣсѣлѣтъ спомошествованїа за да сѣ съградатъ едно училище въ селѣто. Като отъ спомошествованїа неможѣла да са събере нужната сума, на жителѣтъ имъ дошло на ума да прѣдѣставѣтъ лица си на Христѣ въ Февли Зографѣсъ. Грѣвнѣтъ богатѣтъ са натоварилѣ съ сичкѣтъ разности на направѣта на училището. Тѣзи разности са сѣнѣжѣтъ на 15,000 грѣша.

— Една комисія бѣше са състѣла прѣдѣи нѣколко врѣмѣ подъ прѣдсѣдѣтелството на Шикѣтъ. Цѣлѣмина за да изработи единъ особитъ уставъ коѣтъ да опрѣдѣли положеніето и надѣлноститѣ на високото турско духовенство по обѣсѣгитѣ. Тѣзи комисія свърши вече дѣлото си и изработѣный отъ нея уставъ са подѣврѣи отъ единъ Хатѣ-Хумаюнъ, коѣтъ му дава сила на законъ въ държавѣта. Рѣченѣтъ уставъ е раздѣленъ на о-сѣнѣнадесетъ члена отъ коѣтъ прѣвъ казва че сѣч-

кото високо духовенство ще са раздѣли на пѣтъ класа и че различнѣтъ постове ще са раздѣлятъ по сѣшїи начинѣ спорѣтъ важността имѣ. Единъ кадіа отъ 5-ый класъ не ще може да са опрѣдѣ-ля тѣи освѣтъ на единъ постъ отъ 5-ый класъ. Той не ще може да са опрѣдѣля на единъ постъ отъ по-высокъ стѣпенъ ако самъ той не е повѣшено на този стѣпень.

— Сулѣтанъ опрѣдѣлил на Еминѣ бей, бѣвши прѣвъ писаръ на царскѣтъ палатѣ, една пенсіа отъ 5,000 грѣша на мѣсеца.

— ЗБОРНИКЪ отъ Разны Бѣлгарскы Поезїи. Мислимъ да е излишно ако земамъ за распрѣямо на дѣло за нуждѣта коѣто сѣмъ осѣмѣи до сега за подобѣтъ единъ Зборникъ; нѣтъ нѣтъ ще сѣ ограничимъ да кажемъ само това: че настояшѣтъ книжѣкъ като е черпѣна отъ по-добрихъ българскы поэтически съчиненїа, ще да принесе не малко полза, на нашѣтъ бѣдѣши по-ети. Нашѣтъ поэтически съчиненїа до сега са были откъсѣны хѣрѣлѣви спорѣтъ врѣмето, тѣтъ тамъ по различны книги, вѣстникѣ и периодическы списанїа, тѣи шото коѣтъ бы пожелѣлъ да прочете нѣковъ поезїа бытъ е прїиѣденъ и да прѣтѣрѣава различны книги, или пѣтъ да са остави отъ намереніето си. Нѣтъ обаче съ издаваніето на настояшїа Зборникъ мислимъ да удовлетворѣае шото-то тѣзи нужды.

— Подобны зборници които съдържаватъ откъсѣны избрани отъ най добрихъ съчиненїа, на проза были тѣ или на поезїа сѣ дѣлѣдени по всичкѣтъ училища въ Европѣ, гдѣто и прїиѣсѣтъ огромна полза: ученицѣтъ като учѣтъ въ тѣхъ по-изѣнѣнѣтъ мѣста, обучаватъ пѣмѣтъ си и като ги прочитѣтъ добиватъ мысли, които можѣтъ да имъ послужѣтъ въ всякой случай, когато иматъ нѣшо да съчинѣватъ.

Въ всѣкы случаи нѣтъ мислимъ че този Зборникъ не ще са прѣзѣре отъ публиката и ще на-мѣтри голѣмъ прїѣтъ отъ народа ни. Книжката ще състои отъ 12 печатны кола на осѣмина на коѣто цена опрѣдѣляна 9 грѣши. Книжката е вече подъ печатъ и ще излѣзе до 20 априла.

Захарїа П. Градинаровъ.

ИЗВѢСТІЕ. Долуподписанный извѣстѣавамъ на публиката и всичкы, които сѣ интересуватъ, че Трѣговското на Дружество, съ Г-на Стойка В. Бѣлжовѣтъ, подъ наименованїе: Бѣлжовѣтъ и Христовѣтъ съставено и обнародовано съ циркуляръ на 1/13 Септември 1863 прѣстана дѣлата си и найменованїето му са уничтожавѣтъ. Въ-рѣстоанїе на шестъ мѣсеца нѣтъ сѣ распрѣямы и проуѣмѣтъ съ кредиторѣтъ и длѣжнѣтъ на тога прѣстѣало Дружество.

Цариградъ 3/15 марта 1873.

Пѣгѣтъ Христовѣтъ.

ЦАРИГРАДЪ 1-й Февруарїа 1873.

Госпола

Понеже Г-нъ Никола Хр. Щѣрбаковъ прѣстана вече отъ да сѣ членъ на отдавна съставенното на дружество, както врѣменно са обѣи чрезъ вѣстѣннѣтъ отъ негова и нашъ стрѣнѣ долуподписаннѣтъ оставили членове отъ тѣтъ дружество имѣмы честѣтъ да обявѣтъ днѣсъ какъво ще слѣзува-мы, както и до сега, да вършѣмъ сѣщѣтъ сѣ-гѣ-говскы дѣла само въ Цариградъ и Манчестеръ за своѣтъ свѣтъжъ и за свѣтъжѣтъ на прїѣтели коѣто ни почетѣтъ съ порѣжкѣтъ си.

Цариградѣтъ: ни кажа ще са управява отъ Анастѣа Симеѣнова подъ наименованїе

ТОТЮ МИХ. И СИМЕОНОВЪ

а Манчестерѣтъ отъ Михайла Ст. Михайлова подъ наименованїе

МИХАЙЛОВЪ ТОТЮ И С

Земѣте молимъ Вы въ забѣлѣжѣкъ долѣмѣтъ и подписѣмы, на коѣто само отдаѣмѣтъ приличнѣтъ почетѣ,

и оставѣмы

Ваши покорны слугы

Тотю Стѣнѣуѣтъ

Анастѣа Симеѣновъ

Михаилъ Ст. Михайловъ

Анаст. Симеѣновъ ще подписѣа

Тотю Мих. и Симеѣновъ

Мих. Ст. Михайловъ ще подписѣа

Михайловъ Тотю и С

ИЗВОДИ ОТЪ ДПСКИХЪ НА "ТУРЦИЯ".

КАРНОБАДЪ 25 Февруарий. Не е добро нщо да се хвади человекъ, когато направи какво да е голямо благодарение, нарочно, ако е то принесено на народный жертвеникъ; обаче въ първый брой на достоуважаемый ни листъ, като прочетохъ че Свищовчане са хваляли съ това за което ний понаправятъ трѣбаше да са похваляемъ — осмѣлявамъ се и азъ да похваля гражданствъ си като хора нѣрѣтъ съ първѣхъ родолюбцы въ милото ни отечество.

Още като са прочете въ "Турция" че нашата Екзархія са нуждала отъ материална помощъ на часа нашѣхъ граждани, колко малко на брой и да сж, рѣшихъ да събератъ една волна помощъ за милата ни Екзархія. Гостю на часа стана дѣло. — Благодаримъ на Фенеръ за употребата му; той става причина да са съветаватъ. Ни моля ви, 1-не Редакторе, нѣмамы ли право и да са похваляемъ? Помислете, че това е Карнобадъ, а не Свищовъ, не е Русчукъ, не е ни Търново ни Сливъ — за Бога **КАРНОБАДЪ**, на какво прави той? Пазя народнигъ ги интереси, като очитъ си; състрадава за лошето положение на черковата ни — помага. И за това този малкъ граденъ не е ли нарѣтъ и по нарѣтъ отъ много велехвалиши са го тѣхъ градове въ всеобщото отечество наше. Азъ нарочно прѣдлагавамъ колко спомогъ нашъ граденъ на Екзархіята, въ нѣва знаятъ читателитъ, че помощта съотвѣтствено на Карнобадъ бѣше достатъчна. Кокуто са праводихъ той ги знае колко сж. Тѣ сж доволно да прѣпорѣчатъ Карнобадчанъ като истинни граждани на общото отечество.

За похвала сж Свищовчани, нѣ не сж ли за похвалъ и Карнобадчанъ, кои по нарѣтъ отъ Свищовчани си изпълнихъ отечествената длъжностъ? Тодкова повече събѣмъ, защото отъ единъ малкъ и почти забравенъ граденъ са появилъ сѣрна контупатъ за доброто на отечеството имъ. Дано и за нарѣтъ Карнобадската патриотическа енергія остане непримѣненъ, нѣ по сила и по пламъзна да бже! Хайде сега да гледамы сѣиръ отъ по голѣмѣхъ и прѣславнѣхъ градове. България! пармъ харчете за да спечелете. Да фатанъ и лафъ олмазъ! Само голы думи: Ваше Блаженство, Ваше Блаженство, това да бже... искамъ, нашето желание... а на сичкы въ кесіятъ ни са свили змы, та пѣть пармъ ни е страхъ да дадемъ. Или се съ топузъ ще давамы пармъ! Единъ отъ Карнобадъ.

СЪВКАВЪ НѢЩА И НОВИНЫ.

— Завчера, въ сѣбота, гръцкыя патриархъ, придруженъ отъ членовѣ на свѣтлѣхъ синодъ, ходи на В. Порта и направилъ посѣщение на министъра на външныгъ работи. Посѣщението траяло до два часа. Ако свѣдѣніята ни сж точны патриарха искалъ отъ Савфетъ паша бераты за припознание а гръцкыя владыцы, които са готвѣтъ да отидатъ въ българскыя епархія. Министъра на външныгъ работи са бжъ обрѣкълъ да издаде исканыи бераты, ако патриарха може да връчи на правителството мазбаты подписаны отъ христіанскыя жители на рѣшенныгъ епархій и въ кои то да искатъ гръцкы владыцы. Ний мислимъ че отговора на Савфетъ паша е и справедливъ и остроуменъ и законенъ. Началото на свободата на свѣстѣта като е припознано въ цѣрковната христіанскыя населенія сж свободны да поминатъ която власть искатъ отъ съществующихъ цѣрковны власти. И самата наша екзархія не исповода владыцы въ епархіятъ си освенъ по силата на достовѣрны мазбаты въ които сж изречены желаніята на христіанското население. Пратителството поставя маждо прочее като иска отъ патриарха подобны мазбаты прѣди да даде бераты на владыцѣхъ му.

— Миналый четвъртъкъ генералъ Пенатовъ подписа съ Сафетъ паша протоко а който отиде на на жуденцыгъ прѣдъ да иматъ подвизимы и моты въ турската държава. Контъ Барбозани, италянскыя посланикъ, и той шѣлъ да поминатъ тѣхъ дни тѣхъ протоколы.

— Възбѣдѣне на гонимата чума който са появила напосѣлъкъ въ Македонія, Цариградското правителство зело карантинскы мѣрки сѣрпомъ говедата, възната и другыгъ произведѣнія които са внасятъ отъ солунскыя вилъ етъ въ Падія.

— Едно писмо отъ Русчукъ отъ 2 марта, обнародовано въ Виенскыя вѣстникъ "Новый Свободенъ Печать," приказва че една протестация, който носила 200 подписки, са отпращала презъ

мислѣныи мѣстѣхъ януарія отъ гръцката община въ Русчукъ до едлинского правителство, противъ потлаеніето на гръцкыя консулъ, който, по вѣрмето на мислѣніята който бѣха избухнали въ този градъ, показъ въ нѣхъ атакѣхъ равнодушіе, до дѣто другыгъ консулы употреблявали сичкытѣ си усилія за да умиратъ народа. Писмото прилага че въ отговора на тази протестация, едлинского правителство испратило една вѣска и смѣна по нѣхъ който казва че "гръцкото министерство незнае че има едлинска община въ Русчукъ; че може да има въ този градъ много стотини рай който да принадлежатъ на гръцкото гражданство; дѣне нѣ че до тогава никаква жалба не са издигала противъ консула отъ страна на нѣкой гръцкы познаникъ." Слѣдующия на това писмо казва още че едно спомошествованіе са отворило въ Цариградъ за да са събератъ една православна гръцка черкова въ Русчукъ и че 15,000 лиры сж бжъ подписали вече. Той са надѣва че други градове като Смирна, Корфу, Галацъ, Сира, Бразилъ и прочее не ще дѣлатъ да спомогнатъ и тѣ, съ великодушныи приношенія, за скорпното съграждане на свѣщенното здание.

(Б. Р.) Отговора на едлинского правителство ни са тѣхъ благодарственъ. Колкото за отвореніето въ Цариградъ подписаніе за да са съгради една православна черкова, чини ни са че то трѣбаше да се придружи отъ едно друго подписаніе който да има за нѣкъ да са испратятъ Русчукъ едно гръцко население за да посѣтватъ тѣхъ черкова. Сѣкы помни че по вѣрмето на смущеніята, смутителитъ повикахъ сичкыгъ гръцкы гимназій отъ Гюргево и други мѣста за да са позоватъ много и да имъ помагатъ.

— "Делавъ Тимъкъ" извѣстѣва че Иакопийскыи и Триновскыи владыцы са свалили отъ Антиохійскыя патриархъ и осемъ ни са за вѣрвъ въ отдалечены мѣнастиры защото са бжъ придружили на упорството на паствата имъ и на Бейрутскыи синодъ противъ проглашеніето на българската схизма. Възбѣдѣне на това рѣшеніе православныгъ отъ дѣтъхъ гонимыхъ области са отидали отъ Антиохійскыя патриархъ и испхвърлили името му отъ черковныгъ си.

Прѣдсѣдательныи аргамъ отъ Иерусалимъ приеми етъ голѣма помощъ отъ това нѣщо. Антиохійскыя патриархъ же са на нѣмъ ученикъ като новыи иерусалимскыи патриархъ Прокопія. Тѣхъ двама релігиозныи началника ще останатъ скоро сѣмъ съ гръцкыи си кауцеры. Паствата имъ, който сж отъ арапско плѣме, неспиратъ че българь сж схизматичныи понеже гръцкото духовенство ги обавило такова. Тѣ праведно мислятъ че православната вѣра не е никакъ свързана съ владѣніето на гръцкыи, и не искатъ да са оставятъ да са погубятъ.

— Миналый четвъртъкъ Г-нъ Делесепъ направилъ заедно съ господа ги посѣщение на гръцкыя патриархъ, който ги приѣлъ съ голѣма честь въ садата на заседаніята дѣто са памирали събраныи членовѣ на синода. Протутый прогонъ на Суескыи каракъ ималъ единъ дѣлъкъ разговоръ съ началника на гръцкѣхъ черкова. Следъ това той посѣтилъ въ сичкыгъ му подробности патриархескыи храмъ. Отъ патриархіята Г. Делесепъ отишълъ на божитроубныи мѣстохъ и посѣтилъ библиотеката и дѣвическото училище който са намирать въ този мѣстохъ. Коимъ нѣхъ на мѣстохъ му подарила, спортѣхъ обѣзда, бройницы и различни други нѣща отъ Иерусалимъ.

— Великыи визитъ ходитъ миналый четвъртъкъ на министерството на войнѣта и направилъ посѣщение на сараскорина Хюсеинъ Алия паша и на мюшарина на царската стража князь Лукуфъ Изаданъ ефенди.

— Г. Големалъ, вуйка на концесіонеръ на железныгъ рудѣйскыи пѣтина баронъ Херия, който отъ нѣколко врѣме наемъ са намира въ града ни, подарилъ на гръцкото дружество "Пріятель и на Труда" една сума отъ 1000 фрунты.

— Нѣкой си гръкъ търговецъ отъ Лепидъ на име Евангуиъ Мисрокопѣтъ испратилъ въ торъ на библиотеката на гръцкото фенерско училище сто и двадѣсетъ и четири томъшныи отъ различни класическыи списатели.

— Виенскыи консула каракъ прѣрѣшително проета, чрезъ който са улѣгчавана заплата на прѣдсѣдателя на републикѣта, на сѣмънитѣ, на прѣдсѣдателя на к. мѣрата, на депутатыи и на министрыи. Прѣдсѣдателя на републикѣта, по зима на година 30,000 талара, министръ 10,000, депутаты 7500. Надѣватъ са че тѣхъ сж сабузачать страшныи злоупотребленія на обытъ чиновныи.

— Сичкыи жѣлѣзныи пѣтъ отъ Кючукъ Чекмеже до Марица, който има около 250 километра пространство е вече свършенъ. Зѣ да са достигне до Кузели Бургасъ и да са свържи новыи пѣтъ съ Дедеагачъ пѣтъ остава само да са довърши жѣлѣзнѣхъ мостъ който са прави надъ Марица. Вѣрва са че този мостъ ще бже свършенъ до десѣтъ дни. Казватъ че между 1 и 15 дѣлушата Май (н. к.) шѣло да стане тържественно освѣщеніе на сичката жѣзѣна на жѣлѣзнѣхъ пѣтина отъ Цариградъ до Сарѣмъ бей който иматъ около 500 километра пространство. При сичко това колкото за сега рѣшило са да са отвори на общата служба едно малко отдѣленіе отъ 15 километра между Чаталѣа и Кабѣже. Тѣхъ линія шѣла да са отвори тѣхъ скоро.

— Миналый пѣтъкъ приемигна въ Цариградъ гръцкыи Артеміскыи владыка Г. Серафимъ, който напосѣлъкъ са опредѣлилъ равновѣнъ членъ на Синода на Фенерската патриархія.

— Критскыи вѣстникъ извѣстѣва че зимава бжъ тѣхъ година тѣхъ строго въ Ретимнишката каза на този островъ. Около 2000 овцы измръли въ това мѣсто отъ голѣмата студъ който владѣла тѣхъ послѣдныи дни. При сичко това надѣватъ са че избивныгъ свинѣе и дѣхътоже ще спомогнатъ много на блѣдната жѣзѣна на житѣта.

— Султана опрѣдѣлилъ на Еминъ бѣа, бившии прѣтъ писаръ на царскыи палатъ, една пенсія отъ 5000 гроша на мѣсеца.

— Миналата сѣрда, бившии иерусалимскыи патриархъ дѣто Кирилъ направилъ посѣщение на германскыи посланикъ Г. Кюдела.

— Вѣстникъ Самосъ извѣстѣва че единъ леопардъ са похвалъ въ планиныи на Азіатското крайморіе на сѣрва на този островъ. Това диво животно отнесло до сега осемъ коня и единъ катѣръ. Сичкыи оцѣра отъ тѣхъ страны извѣзли на ловъ за да убиятъ или да прогонятъ този страшенъ гостеникъ.

— Завчера, въ недѣля, Екзарха направилъ посѣщение на великыи визиръ и на министъра на външныгъ работи. Прикасѣта между двамата минастры и Екзарха са отнесла до испрошаваніето на гръцкы владыцы въ българскыи пархія тѣхъ дѣто христіанскыи населенія бжъ ги поискали. Позволило са сжко тѣхъ и на Екзарха да испрошавѣа българскыи владыцы невредъ отъ дѣто бжъ дошли махзари да ги искатъ. Ще рѣче че екзархійскыи работи сж дѣхъ на добръ пѣтъ.

— Единъ момкъ гръкъ на вѣзракъ двадѣсетъ и пѣтъ годишна, който живѣлъ на Ени-кѣой на Лосфора, са обѣдилъ миналата недѣля въ бюмюрлюка на къщата си. Отчаянъ, вѣсѣлѣвіе на голѣмы загубы който прѣтърпѣлъ въ игры на консиде, този момкъ задалъ отъ нѣколко врѣме на фамиліята си серіозныи безпокойствія за ума си. Нѣколко дни прѣди смъртъта си, той извѣстѣлъ пагубното си рѣшеніе като го отдавалъ на прѣрѣшеніето което нѣкоя си господица Х... показвала къмъ неговата любовь. Тѣхъ въ първата минута майка му повѣрвала че злѣшастната страсть на сына и е бжъ действителната причина на смъртъта му и отчаяніето на тѣхъ жена е тласнала при господица Х... на която направила най строгыи изобиченія като и обвинявала че е причинитъ на смъртъта на сына и. Момичето наизрядно са мѣжило да убѣди раслаканата майка че не е имало никаквы сношенія съ сына и, че той никога не му е отпращѣлъ нѣкакъ прѣдложѣніе за женитѣ, че съдовѣтелно то не му е направило нѣкое отричаніе което бжъ могло да го накура да са убіе. Нишо немозгло да убѣди тѣхъ жена на която ума силно са събрѣлъ.

ИЗВѢСТІЕ. Допустили анныи зимамъ чѣстѣта да изѣбѣта на почитаемата българска публика че тѣхъ дни отворихъ на Бейогу въ махалата Ага-Джамиси улица Бурса № 19 една голѣма гостилница заедно съ едно кафе. Въ завѣдѣніето ни са прѣсѣтъ различни чисти ястия и са намирать съвсѣкъхъ вѣтъхъ питіеа. При това азъ са натоварѣмы съ привѣчливостіо олъ възъ за тука и съ неспирѣніето отъ тука за навѣтъ на чуждыи писма. Оцѣи отъ сѣмъроднѣхъ ми навѣтъ, който мажѣ са рѣбирѣтъ съ пріятелитъ си и сроднѣхъ тука въ Цариградъ мажѣтъ да отпращѣтъ до мѣсто завѣденіе писмата си, всито ще бжѣтъ на врѣме прѣварженія дѣто трѣба. Тѣхъ сжко и оцѣи отъ сѣмъроднѣхъ ми тука въ Цариградъ, който мажѣ са разбирѣтъ съ пріятелитъ си и сроднѣхъ си навѣтъ, мажѣтъ да оставятъ писмата си на мѣсто завѣденіе което же има грѣхъ да ги испрати съ врѣме на мѣството имъ.

Иванчо Николовъ Душничалъ.